

РЕШЕНИЕ

№ 294

гр. София, 17.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в
открито заседание на 12.10.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **6417** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от В. Т. Б., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № 1008098/22.03.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 977/09.06.2011 г. на директора на Д. „О.“ в ЦУ на Н.. Ревизионният акт се обжалва като незаконосъобразен в частта на установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди 01.12.2007 г. – 30.06.2008 г., 01.08.2008 г. – 31.07.2009 г. и 01.09.2009 г. – 31.01.2010 г. Иска се същият да бъде отменен. Претендират се разноски.

Ответникът – директорът на Д. „О.“ в ЦУ на Н. оспорва жалбата, като по същество моли съдът да постанови съдебно решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1008098/28.09.2010 г., издадена от Е А В – началник на сектор „Ревизии“ в Д. „Контрол“ в ТД на Н. С. е възложено извършването на ревизия на В. Т. Б., като ревизията обхваща определянето на данъчни задължения по ЗДДС за периода 01.01.2007 г. – 31.08.2010 г., данък по чл. 48 от ЗОДФЛ (отм.), данък по чл. 48 от ЗДДФЛ, вноски за ДОО за

самоосигуряващи се лица и вноски за здравно осигуряване. Със заповедта за възлагане на данъчна ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията, който в съответствие с чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен като тримесечен и тече от датата на връчване на заповедта за възлагане на ревизия, ревизираният период, както и вида на ревизираните задължения за данъци. На проверявания данъчен субект, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия.

Изготвен е ревизионен доклад № 1008098/20.01.2011 г., връчен на жалбоподателя в настоящото съдебно производство на 26.01.2011 г. В хода на ревизионното производство са извършени поредица от процесуални действия, като е установено, че ревизираното лице е регистрирано по реда на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС с Акт за регистрация № *17435/13.09.2010 г. В хода на извършената проверка по повод регистрацията е установено, че В. Т. Б. е реализирал облагаем оборот по смисъла на чл. 96 от ЗДДС към 31.05.2007 г. в размер на 100 000 лв. по получени доходи по извънтрудови правоотношения (авторски възнаграждения). Поради това, на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС ревизиращите органи са приели, че ревизираното лице е следвало да подаде заявление за регистрация до 14.06.2007 г., каквото заявление не е било подадено в законоустановения срок. Органите по приходите са направили извода за наличие на основанията по чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС и лицето дължи ДДС за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на законовия срок, в който същото е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС до датата, на която е регистрирано от органите по приходите. За да направи изводите си органът по приходите е взел предвид получените доходи от извънтрудови правоотношения, за които са представени и съответните доказателства, както следва: м. 12.2007 г. – получен доход в размер на 140 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 01.2008 г. – получен доход в размер на 203 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 02.2008 г. – получен доход в размер на 140 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 03.2008 г. – получен доход в размер на 133 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. април 2008 г. получен доход в размер на 156 171, 91 лв. от „ТВ2” ЕООД и „Болкан Нюз Корпорейшън” ЕАД, за м. май 2008 г. – получен доход в размер на 175 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. юни 2008 г. – получен доход в размер на 140 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 08.2008 г. – получен доход в размер на 98 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 09.2009 г. – получен доход в размер на 70 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 11.2008 г. – получен доход в размер на 119 500 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 12.2008 г. – получен доход в размер на 123 500 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 01.2009 г. – получен доход в размер на 162 500 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 02.2009 г. – получен доход в размер на 130 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 03.2009 г. – получен доход в размер на 100 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, зам. 04.2009 г. – получен доход в размер на 125 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 05.2009 г. – получен доход в размер на 100 000 лв. от „ТВ2” ЕООД, за м. 06.2009 г. получен доход в размер на

110 000 лв. от „ТВ2” ЕООД и от „Олд Скул” ЕООД, за м. 07.2009 г. – получен доход в размер на 100 000 лв. от „Про БГ Медиа” ЕООД, за м. 09.2009 г. – получен доход в размер на 63 000 лв. от „Про БГ Медиа” ЕООД, за м. 10.2009 г. – получен доход в размер на 60 000 лв. от „Про БГ Медиа” ЕООД, за м. 11.2009 г. – получен доход в размер на 48 000 лв. от „Про БГ Медиа” ЕООД, за м. 12.2009 г. – получен доход в размер на 56 159, 13 лв. от „Про БГ Медиа” ЕООД, сдружение „Музикаутор” и „НТ Първи частен канал” ЕАД и за м. 01.2010 г. – получен доход в размер на 48 000 лв. от „Про БГ Медиа” ЕООД. П. така установената фактическа обстановка органите по приходите са приели, че за получените облагаеми доходи по смисъла на чл. 96 от ЗДДС ревизиращият субект дължи ДДС изчислен по реда на чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС. В тази връзка и на основание чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице са определени задължения по ЗДДС за съответните данъчни периоди, през които лицето е получило посочените доходи от авторски възнаграждения в общ размер на 447 638, 50 лв., заедно с лихви в размер на 124 173, 07 лв.

Ревизионното производство е приключило с издаването на обжалвания ревизионен акт, с който са потвърдени констатациите от ревизионния доклад. В ревизионния доклад е посочен дължимият ДДС за всеки от периодите, в които са извършени облагаеми доставки, като е определено задължението в посочения размер.

Осъществено е обжалването на ревизионния акт по административен ред, като решаващият административен орган – директорът на Д. „О.” в ЦУ на Н. е потвърдил ревизионния акт.

П. така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК и е процесуално допустима. По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Оплакванията, съдържащи се в жалбата са свързани предимно с това, според жалбоподателя изводите на органите по приходите за приложимост на 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС са неправилни, тъй като лицето е регистрирано по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по подадено от него заявление за регистрация, а чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС е приложим само и единствено П. регистрацията от орган по приходите, каквато в процесния случай не е налице.

Спор между страните по отношение на фактите не съществува, същите са правилно установени от ревизиращите органи, както и от решаващия административен орган. Не се оспорва от жалбоподателя (оплакване в тази насока не се съдържа и в жалбата), че същият е получил посочените по-горе доходи за съответните периоди, като същите доходи са от авторски възнаграждения на лицето. Не се спори също така между страните, че жалбоподателят е декларирал получените доходи в посочения размер и е внесъл

дължимите си в тази връзка задължения по ЗОДФЛ (отм.), респективно по ЗДДФЛ. Не се спори също така между страните, че ревизираното лице е получило доходи от извънтрудови правоотношения и е достигнало облагаем оборот за регистрация по смисъла на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС към 31.05.2007 г. Съгласно чл. 102, ал. 3, т. 1 от ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация, това е датата 31.05.2007 г. до датата, на която е регистрирано от органа по приходите – това е датата 13.09.2010 г., на която е издаден акт за регистрация № *7432. В хода на ревизионното производство е установено, а и това е обстоятелство, което не се оспорва от жалбоподателя, че жалбоподателят е получил доходи от извънтрудови правоотношения по договор от 14.11.2007 г., като и доходи от авторски възнаграждения съгласно договор от 04.05.2007 г. В ревизионното производство също така е установено, а това също така е обстоятелство, което не се оспорва от жалбоподателя, че на лицето са изплатени доходи в размер на 2 685 831, 04 лв. за периода м. декември 2007 г. – м. януари 2010 г., както и обстоятелството, че през ревизирания период за месеците от 01.01.2007 г. до 31.05.2007 г. лицето е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96 от ЗДДС в размер на 100 000 лв. и е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС най-късно до 14.06.2007 г. Жалбоподателят не е подал такова заявление, а е изразил желанието си за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС с писмо, вх. № 24-10-2368/26.07.2010 г. Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, регламентиращ предпоставките за задължителна регистрация по ЗДДС, всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по- дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец, е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Тоест, за да са налице основанията за задължителна регистрация е необходимо да са налице едновременно следните предпоставки: субектът да е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, което да е формирало облагаем оборот в размер на 50 000 лв. и повече, в период от време 12 последователни месеца, преди текущия месец, през който е достигнат този оборот. На първо място трябва да се разгледа въпросът дали жалбоподателят е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗДДС е дейността на производители, търговци и лица, предоставящи услуги, включително в областта на минното дело и селското стопанство, както и упражняването на свободна професия, включително на частен съдебен изпълнител и нотариус. Независима икономическа дейност е и всяка дейност, осъществявана редовно или по занятие срещу възнаграждение, включително експлоатацията на материално и

нематериално имущество с цел получаване на редовен доход от него. Тоест, в първия случай критерий за определянето на дейността като независима икономическа е качеството на лицето, а във втория случай, критерий е извършването на дейност редовно или по занятие срещу възнаграждение, без оглед на качеството на лицето, което я извършва или вида на самата дейност. Не се спори между страните, подобно оплакване не се съдържа и в жалбата, че жалбоподателят има качеството на данъчнозадължено лице, както и че същото е достигнало посочения оборот от 50 000 лв. II. настъпването на условията за задължителна регистрация жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация в срока по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, което той не е сторил въпреки задължението си за това. За да може да спазят законоустановените срокове за регистрация данъчнозадължените лица са заинтересовани да следят за наличието на съответните факти, които правят регистрацията им задължителна. В случаите, в които органите по приходите установят, че условията за регистрация на дадено лице са налице, но то не е изпълнило в срок задължението си да подаде заявление за регистрация, той го регистрира с издаването на акт за регистрация, чл. 102, ал. 2 от ЗДДС. В закона не е предвиден срок, в който органите по приходите да установят фактите и обстоятелствата от значение за регистрацията на дадено лице. Във всеки един момент може да се установи неизпълнението на задължение за регистрация от страна на задължено лице, като извършат необходимите действия по реда на чл. 110 от ДОПК. Съответно, ако от тази проверка се констатират обстоятелства, водещи до определяне на данъчни задължения следва да се образува ревизионно производство за установяването на тези задължения. Съгласно чл. 73, ал. 1 от ППЗДДС всички данъчнозадължени лица, след изтичане на календарния месец са длъжни да определят за предходните 12 месеца преди текущия облагаемия си оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС. В съответствие с чл. 102, ал. 3 от ЗДДС, когато данъчнозадълженото лице е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в срок се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания от изтичането на срока за подаване на заявлението до датата, на която са отпаднали регистрационните основания. Тези задължения се определят по реда на ДОПК единствено с ревизионен акт. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ДОПК данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт. Следователно, след подаването на заявление за регистрация органът по приходите е длъжен да извърши проверка на декларираните в заявлението за регистрация обстоятелства. Когато регистрацията по ДДС се извършва на основание облагаем оборот органът по приходите задължително трябва да провери дали този оборот е правилно формиран, като изследва фактическото осъществяване на доставките и правилното им определяне съобразно вида им, мястото им на изпълнение, датата на възникване на данъчното събитие, данъчната основа. Правилно в тази връзка и решаващият административен орган приема, че не е възможно тази проверка

да се извърши П. приемане на годишната данъчна декларация по чл. 50 по ЗДДФЛ за процесната 2007 г. Следва да се отчете обстоятелството, че в посочената декларация не се декларира облагаем оборот по ЗДДС. Следва също така да отчете и обстоятелството, че в приложимите законови разпоредби на ЗДДС (част шеста, глава девета) и ДОПК (дял втори, глава единадесета и тринадесета) не съществува задължение на органите по приходите да извършват проверка на данните, декларирани в декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ. Правилно в тази връзка и решаващият административен орган е посочил в решението си, че органите по приходите имат такова право, но не и задължение. Относно приложимостта за процесния случай на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС. Нормата на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС е самостоятелна, същата определя дължимост на данъка във всички хипотези на задължителна регистрация по ЗДДС, извършена в нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС (независимо от това дали е извършена по инициатива на лицето или пък по инициатива на орган по приходите). Данъчното задължение е установено от закона и неговата дължимост не зависи от начина на регистрация (дали е по инициатива на лицето или пък по инициатива на орган по приходите). В тази връзка са правилни изводите на ревизиращите органи, че противното би означавало задължението за ДДС да се определя в зависимост от поведението на данъчнозадълженото лице – винаги, когато подаде заявление извън срока и бъде регистриран на това основание, лицето да се освободи от данъчно задължение. Предвид това следва извода, че разпоредбата на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС е със самостоятелно значение, нейната приложимост не е свързана само с процедурата по регистрация, извършена по инициатива на органа по приходите, репективно, че П. достигнат облагаем оборот тя е приложима и в хипотеза на регистрация въз основа на заявление, подадено от данъчнозадължено лице. Изводът в обратната насока би означавал облагането с ДДС да се постави в зависимост от поведението на данъчнозадълженото лице, а в процесния случай същото не е подало заявление в срока по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. В тази връзка е неоснователно оплакването, съдържащо се в жалбата, че след като актът за регистрация е издаден на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, жалбоподателят не е имал задължение да начислява ДДС по извършените от него доставки преди връчването му на 14.09.2010 г., т.е. преди датата на регистрацията съгласно чл. 103, ал. 1 от ЗДДС. Чл. 102, ал. 3 от ЗДДС посочва последиците за лицето, което не е изпълнило задълженията си по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Определянето на задълженията по този ред не е свързано с изпълнението на каквито и да било предварителни условия. Достатъчно е само да се установи, че към определена дата лицето има определен оборот и не е подало заявление за регистрация в 14-дневен срок от тази дата, за да се започне ревизия по реда на чл. 102, ал. 4 от ЗДДС и да се начислят съответните данъчни задължения. В случая от представените по делото доказателства несъмнено се установява, че жалбоподателят към 31.05.2007 г. е имал оборот над 50 000 лв., а е подал заявление за регистрация след изтичане на законоустановения срок. В съответствие с това ревизиращите органи правилно

са приложили чл. 102, ал. 3 от ЗДДС и са начислили ДДС за реализираните от жалбоподателя доставки на услуги за данъчните периоди, за които той е бил длъжен да начислява ДДС.

Следователно, изводите на ревизиращите органи са правилни и същите са направени въз основа на представените по делото доказателства – анализ на същите и същите са в съответствие със закона.

В съответствие с чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът дължи преценка по законосъобразност и относно издаването на ревизионния акт от компетентен орган, независимо дали в жалбата се съдържат подобни оплаквания или не. В тази връзка съдът намира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува със заповед за възлагане на ревизия, като ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния Д. на компетентната териториална Д. (чл. 112, ал. 2 от ДОПК). Ревизията е възложена със заповед, издадена от Е А В, началник на сектор „Ревизии” в Д. „Контрол” в ТД на Н. С.. За издаването на заповедта за възлагане на ревизия същата е упълномощена със Заповед № РД-01-6/05.01.2010 г., издадена от директора на ТД на Н. С., с която са определени компетентните органи за издаване на заповеди за възлагане на ревизии на основание чл. 112, ал. 1, т. 1 от ДОПК. Ревизионният акт е издаден от Вера Владимирова Джалева – старши инспектор по приходите, определена за компетентен орган по издаването на ревизионния акт със заповед за определяне на компетентен орган № К 1008098/25.01.2011 г., издадена от С Т К. Заповедта за определяне на компетентния за издаването на ревизионния акт орган, както и заповедта за възлагането на ревизията са връчени на ревизираното лице, видно от разписките към същите. Ревизионният акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията. Решението на решаващия административен орган също така е издадено от компетентен орган. Ревизионният акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията, както и срокът за изпълнение на задълженията.

С оглед заявената претенция за присъждане на разноски от ответника по спора, съдът намира, че в съответствие с чл. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 11886, 23 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предл. трето от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Т. Б. срещу ревизионен акт № 1008098/22.03.2011 г., издаден от орган по приходите в ТД на Н. С., потвърден с решение № 977/09.06.2011 г. на директора на Д. „О.” в ЦУ на Н., като неоснователна

ОСЪЖДА В. Т. Б. да заплати в полза на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 11886, 23 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: